

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balogh Krisztina ügyvéd által képviselt felperesnek - a dr. Bence Béla ügyvéd által képviselt I. rendű és a Gáldi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gáldi György ügyvéd) által képviselt II. rendű alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Balassagyarmati Törvényszék 2013. október 22. napján kelt 2.P.20.520/2011/54. számú ítélete ellen, a felperes részéről 57. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I és II. rendű alpereseknek személyenként 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint + ÁFA - 20.000 (húszezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget. A le nem rótt 2.500.000 (kétfélmillió-öttszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes módosított keresetében az alpereseket az I. rendű alperessel megkötött hitelszerződéseivel kapcsolatos vagyoni és nem vagyoni kára megfizetésére kérte kötelezni. Kérése indokául előadta, hogy az I. rendű alperes egy levélben közölt mindhárom szerződésre vonatkozó felmondása jogszerűtlen, mivel a szerződések felmondásának időpontjában tartozása nem állt fenn. Megítélése szerint a kölcsönszerződések vonatkozásában túlbiztosítás történt, így nem volt jelentősége annak, hogy a fedezetként biztosított ingatlanokat az I. rendű alperest követő rangsorban megterhelte. Szerinte szabálytalanul járt el az I. rendű alperes a Generáció X biztosítási szerződések visszaváltása és felhasználása során is, továbbá jogszabályt sértett a vissza nem térítendő állami támogatás felhasználásakor, ugyanis azt nem az abban meghatározott célra számolta el. A II. rendű alperes, aki engedményezés útján jutott a követeléshez, megsértette a Vht. 40-41. §-aiban foglaltakat, amikor a végrehajtási eljárásban az általa teljesített törlesztéseket nem jelentette be. Állította, hogy az alperesek megsértették személyiségi jogát, emberi méltóságát is.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, mivel szabályszegést nem követtek el, a felperesnek kárt nem okoztak.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és döntött perköltség viselése tárgyában is. Ítélete indokolásában előrebocsátotta, hogy jelen pernek nem volt tárgya a felek közötti elszámolás helyességének megállapítása; a Balassagyarmati Városi Bíróság az számú jogerős ítéletével a felperes ellen indult végrehajtást 30.522.233 forintra és a végrehajtási eljárás költségeire korlátozta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesek jogellenes magatartást nem tanúsítottak. A bíróság - elsődlegesen **ZZ** igazságügyi szakértő véleménye alapján - megállapította, hogy a felperes által teljesített törlesztő részleteket az I. rendű alperes megfelelően könyvelte, azok az alapszabálynak, a jogszabályoknak és a valóságnak is megfeleltek, továbbá helyes volt a kamatszámítás módja, a vissza nem térítendő állami támogatás felhasználása is. Az I. rendű alperes a Generáció X életbiztosítás beváltása során is a szabályoknak megfelelően járt el, a kölcsönszerződések felmondása is a jogszabályi előírásoknak megfelelő volt, különös tekintettel arra, hogy a szakértő a teljes vállalkozást vizsgálta. Az elsőfokú bíróság összevetve a biztosítási szerződéseket **ZZ** szakvéleményében foglaltakkal, arra a következtetésre jutott, hogy a bank a hiteltörlesztések elszámolása és a felmondás kapcsán a szerződésben foglaltakat nem szegte meg. Kiemelte, hogy **ZZ** és a felperes által becsatolt **KK** szakértő által készített szakvélemény minden kétséget kizáró módon igazolta, hogy a felperesnek mindhárom szerződés esetében kamat, költség vagy tőke hátraléka állt fenn a felmondás időpontjában. Kiemelte: a felperes nem tett eleget az I. rendű alperes azon felhívásának, hogy a fedezet csökkenése miatt pótfedezetet biztosítson, továbbá nem csatolt pénzügyi beszámolót, illetve felhívásra gazdálkodásáról tájékoztatást, és megszegte a szerződésekben, illetve a Ptk. 525. §-ában írtakat is. Mindez alapot adott az I. rendű alperesnek a szerződések azonnali hatályú felmondására. A felperes megbízásából készült magánszakértői vélemény adatai nem gyengítették le az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakat, így újabb szakvélemény beszerzése nem volt szükséges.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben előterjesztett Vht. 40-41. §-ának megsértésére alapított keresetet sem találta alaposnak, ugyanis a felperes olyan költséget vagy kárt, ami a végrehajtási eljárással kapcsolatba hozható lenne, nem jelölt meg. A pénzügyi adatlapon előjegyzett költségek kártérítés alapjául nem szolgálhatnak, azt a végrehajtó módosíthatja, annak megállapítása ellen pedig jogorvoslattal lehet élni. Nem találta alaposnak a felperes személyiségi jogának, emberi méltóságának megsértésére irányuló kérelmet sem, ugyanis a felperes ennek alapjául a fent már elbírált magatartásokat - melyek nem minősültek jogellenes magatartásnak - jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján, mert szerinte a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű kiegészítése, vagy teljes megismétlése szükséges. Másodlagos kérelmében közbenső ítélettel kérte megállapítani az alperesek kártérítési felelősségét, és az elsőfokú bíróságot a követelés összegére nézve az eljárás folytatására kérte utasítani. Harmadlagosan az ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát kérte. Indítványozta, hogy a bíróság az ügyben új igazságügyi szakértőt vezessen be. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság kérése ellenére **ZZ** igazságügyi szakértőt rendelte ki, akinek a vendéglátóipar, idegenforgalom a fő szakterülete, a banki hitelezés terén nem rendelkezik megfelelő jártassággal, az általa elkészített szakvéleményben foglaltakat pedig nem osztotta. Sérelmezte, hogy a szakvélemény a befizetések és azok banki részről történő elszámolását, továbbá ezek szerződés, valamint jogszabályok szerinti megfelelő kimunkálását nem tartalmazta, általánosságban jelentette ki, hogy a befizetéseket a bank megfelelő módon könyvelte el, a könyvelés az alapszabálynak, jogszabályoknak, a valóságnak megfelel. Nem került vizsgálat tárgyává az eljárás helyességének megállapítása minden egyes hitel vonatkozásában. A szakértő az összegszerűségek helyességét vizsgálta, de azok szabályosságára nem tért ki, továbbá nem jelölte meg a megállapításainak konkrét forrását, így ellenőrizhetetlen azok helyessége.

Álláspontja szerint jogellenesen járt el az I. rendű alperes a 7.507.000 forint összegű hiteltartozással

kapcsolatban is. Az I. rendű alperes 2006. december 22. napján 2.621.766 forinttal megterhelte a bankszámláját lejárt hiteltartozás címén, azonban a megszűnt szerződésből eredően nem volt joga a felperes hozzájárulása nélkül a tranzakcióhoz. Egyébként is a lejárt hitelkövetelését az I. rendű alperes 2006. december 20-án engedményezte a II. rendű alperesre, ezért a követelés jogosultja már nem az I. rendű alperes volt, így nem saját, hanem más követelését érvényesítette. Ezen törlesztés elszámolása, illetve átvezetése jogellenesnek minősül, hiszen az I. rendű alperest erre semmi nem jogosította fel, és könyvelési szempontból is teljes mértékben szabálytalan. Megítélése szerint az I. rendű alperesnek vissza kellett volna fizetni a jogtalanul beszedett összeget, azt nem adhatta volna át más személynek. Ezért sem fogadható el **ZZ** szakvéleményében foglalt azon megállapítás, hogy az alperesek eljárása megfelelt a szabályoknak. Szerinte **KK** magánszakvéleménye alkalmas arra, hogy az igazságügyi szakvélemény hiányait feltárja. Az eljárás során nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy sor került volna 7.140.968 forint összegű állami kezesség beváltására. Az elsőfokú bíróság jogalap hiányában nem tartotta szükségesnek a Vidékfejlesztési Minisztériumtól, illetve a NAV-tól további információ beszerzését e körben. A kezesség beváltása esetén a felperes tőketartozása csökkenthető lett volna, és ezután kevesebb késedelmi kamattartozás keletkezett volna.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira tekintettel.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Balassagyarmati Városi Bíróság jogerős ítéletével a felperesi tartozás összegét meghatározta, az ítélet jogereje folytán a tartozás összegét ismételten vitássá a felperes nem teheti. Előadta, hogy tévesen hivatkozik a felperes az engedményezési szerződés időpontjára, annak dátuma 2006. december 22. napja volt azzal, hogy abban a felek a 2006. december 26. napján fennálló tartozás összegét szerepeltették. A megállapodás szövegéből nem állapítható meg, hogy a követelés pontosan mikor szállt át az engedményesre, a legkorábbi időpont a szerződés megkötésével azonos lehet. Az I. rendű alperes a 2006. december 22. napján a felperesi számlára beérkezett összeg beszámítására jogosult volt, az alperesek a beszámított összeggel a tartozást csökkentették, annak elszámolása megtörtént.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jogvita elbírálásához további bizonyítás lefolytatása nem szükséges, ezért az ítélethatályon kívül helyezése a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a releváns tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokaival egyet ért, azt megismételni nem kívánja. Annyiban pontosítja, hogy **ZZ** szakvéleményének elkészítése során nem a vállalkozás egészét vizsgálta, hanem a perben érintett hitelek alakulását (47. jegyzőkönyv 2. oldal).

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy **ZZ** könyvszakértői kompetenciával rendelkezik, így a perbe nem volt szükség másik szakértő bevezetésére. Az aggálytalan szakvéleményt az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül fogadta el ítélezése alapjául, annak helyessége mellékleteiből megállapítható. A másodfokú bíróság is hangsúlyozza, hogy jelen eljárás nem az elszámolás helyességének megállapítására irányult, így a fellebbezésben e körben felhozottaknak jelentősége nem volt. A szakértő azonban ezekben a kérdésekben az elsőfokú eljárásban nyilatkozott, és az alperesi eljárás szabálytalanságát nem állapította meg.

A II. rendű alperes ellenkérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperessel megkötött engedményezési szerződések kelte 2006. december 22. napja. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az engedményezési szerződések megkötésére 2006. december 20. napján került sor. A szakértő a végrehajtás megszüntetése iránt indult eljárásban készített szakvéleményében a fellebbezésben sérelmezett befizetést is elszámolta, azt a Balassagyarmati Városi Bíróság jogerős ítélete tartalmazza.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalással a Pp. 254. § (3) bekezdésére - annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek fellebbezési eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja, valamint (5) bekezdése alapján határozott meg. Az így megállapított munkadíjat a (6) bekezdés alapján mérsékelte az alperesi képviselők által kifejtett tényleges tevékenységre figyelemmel.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2015. február 24.

Dr. Molnár Ágnes s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

. Volein Anna s.k.. Merőtey Anikó s.k.
bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

ódi Zsuzsanna
tisztviselő